О, так, я знаю, нам не до лиця
З мечем в руках і з блискавками гніву,
Військовим кроком, з поглядом ловця
Іти завзято крізь вогонь і зливу.

Ми ж ваша пристань — тиха і ясна,
Де кораблями — ваші збиті крила…
Не Лев, а Діва наш відвічний знак,
Не гнів, а ніжність наша вічна сила.

Та ледве з ваших ослабілих рук
Сповзає зброя ворогам під ноги,
Співає ніжність легендарний крук —
Жорстокий демон бою й перемоги.

І рвуться пальці, довгі і струнке,
Роздерти звички, мов старі катари,
Щоб взяти зброю з вашої руки
І вдарить твердо там, де треба вдарить.

Та тільки меч — блискучий і дзвінкий —
Відчує знову ваш рішучий дотик,
Нам час розгорне звиклі сторінки:
Любов і пристрасть… ніжність і турботи.